

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ^ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

תמורה-הכל ממירין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ממירין מן הצאן על הבקר, ומן הבקר על הצאן, ומן הכבשים על העזים, ומן העזים על הכבשים, מן הזכרים על הנקבות, ומן הנקבות על הזכרים. מן התמימים על בעלי מומין, מן בעלי מומין על התמימים. שנאמר: (ויקרא כ"ז) לא יחליפנו ולא ימיר אותו טוב ברע או רע בטוב ואיזהו טוב ברע - בעלי מומין שקדם הקדישן את מומן.												■
מנא הני מילי?												⋄
(ויקרא כ"ז) בהמה בבהמה - מכאן שממירין מן הצאן על הבקר, ומן הבקר על הצאן, מן הכבשים על העזים, ומן העזים על הכבשים, ומן הזכרים על הנקבות, ומן הנקבות על הזכרים, ומן בעלי מומין על התמימים, ומן התמימים על בעלי מומין. יכול אפילו קדם מום להקדישן - ת"ל לא יחליפנו ולא ימיר אותו טוב ברע או רע בטוב, ואיזהו טוב ברע - בעלי מומין שקדם הקדישן את מומן.	דתנו רבנן:											⋄
מאי תלמודא?												⋄
נימא קרא לא יחליפנו ולא ימיר אותו טוב ברע או רע בו, בטוב אחרינא ל"ל? שמע מינה: טוב מעיקרו - עושה תמורה, רע מעיקרו - אין עושה תמורה.	אביי:											⋄
תרווייהו טוב ייתורי מיתורי, אם כן נכתוב קרא לא יחליפנו ולא ימיר אותו ברע או רע בו למה לי למכתב תרווייהו טוב? חד טוב - אפי' טוב בטוב נמי כי ממיר לקי, ואידך, טוב מעיקרו - עושה תמורה, רע מעיקרו - אין עושה תמורה.	רבא:											⋄
ואביי טוב בטוב מנלן דלא ימיר												⋄
קל וחומר הוא, ומה טוב ברע דעלווי קא מעלי ליה - לקי, טוב בטוב, דכי הדדי נינהו - לא כל שכן דלקי?	קסבר: [אביי]											⋄
אין עונשין מן הדין.	ורבא:											⋄
הא - לא דינא הוא גילוי מילתא בעלמא הוא, מי גרע טוב מרע?	ואביי אמר לך:											⋄
לא יחליפנו - בשל אחרים, ולא ימיר אותו - בשל עצמו.	תנו רבנן:											⋄
ולכתוב לא יחליפנו, ולא בעי לא ימיר אותן												⋄
אי כתב הכי - הוה אמינא תצא זו ותכנס זו הוא דלקי - אבל ממיר, דתרווייהו קא מקדישן להו - אימא לא לקי, קא משמע לן.												⋄
האי בשל אחרים היכי דמי?												⋄
אי נימא בהמה דהקדש דידה וחולין דעלמא												⋄
מי מצי מקדיש? (ויקרא כ"ז) איש כי יקדיש את ביתו קדש לה' אמר רחמנא, מה ביתו - ברשותו, אף כל - ברשותו												⋄
ואלא - בהמה דהקדש דעלמא, וחולין דידה												⋄
מי מתפיס בדבר שאינו שלו?												⋄
לעולם בבהמה דהקדש דעלמא וחולין דידה, כגון דאמר מריה דבהמה דהקדש: כל הרוצה להמיר בבהמתו - יבא וימיר.												⋄
ממירין אחד בשנים, ושנים באחד, אחד במאה, ומאה באחד.	[ת"ק]											⋄
אין ממירין אלא אחד באחד, שנאמר (ויקרא כ"ז) והיה הוא ותמורתו יהיה קדש, מה הוא - מיוחד, אף היא - מיוחדת.	ר"ש											⋄
מנא ה"מ?												⋄
בהמה בבהמה - מכאן שממירין אחד בב', וב' באחד, אחד במאה, ומאה באחד.	דת"ר: [ת"ק]											⋄
אין ממירין אלא אחד באחד, שנאמר בהמה בבהמה ולא בהמות בבהמות, ולא בהמות בבהמה	ר"ש:											⋄
מצינו בהמות שקרויה בהמה, שנאמר (ינה ד') ובהמה רבה	אמר לו: [ת"ק]											⋄
ור"ש												⋄
בהמה רבה - איקרי, בהמה סתם - לא איקרי.	[רבי שמעון]											⋄

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ^ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

תמורה-הכל ממירין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וטעמא דר"ש משום בהמה הוא? והא טעמא דר"ש משום הוא, מה הוא - מיוחד, אף תמורה מיוחדת												ט.
מעיקרא אמר להו ר"ש מן והיה הוא ותמורתו, וכי הוא דדרשי רבנן מבהמה בבהמה אמר להם איהו: מהתם נמי מצינן למילף טעמא דדי.	[ר"ש]											ט.
מודה ר"ש שממירין וחוזרין וממירין, מ"ט - קדושה ראשונה דהקדש להיכן הלכה?	ר"ל:											ט.
כשם שאין ממירין ב' באחד - כן אין ממירין וחוזרין וממירין.	רבי יוחנן:											ט.
תניא כוותיה דרבי יוחנן, תניא כוותיה דר"ל.												ט.
כשם שאין ממירין אחד בשנים - כך אין ממירין וחוזרין וממירין.	תניא כוותיה דרבי יוחנן:											ט.
יכול כשם שאר"ש שאין ממירין שנים באחד, כך אין ממירין וחוזרין וממירין - ת"ל והיה הוא ותמורתו - אפילו במאה.	תניא כוותיה דר"ל:											ט.
לדברי האומר אין ממירין וחוזרין וממירין, הפריש אשם להתכפר בו, והמיר בו, והומם וחללו על אחר, ונתכפר באשם אחר, וניתק לעולה, מהו שימיר בו?	בעי רבי אבין:											ט.
מאי קא מיבעיא ליה? אי ב' גופים וקדושה אחת - תיבעי ליה בלא מתכפר אי ב' קדושות וגוף אחד - תיבעי ליה בלא הומם	אביי:											ט.
הדא מגו חדא קמיבעיא ליה: ואם תימצי לומר שני גופין וקדושה אחת לא - משום דבההיא קדושה הא איתמר בה חדא זימנא, שני גופין ושתי קדושות מהו?	ור' אבין:											ט.
תיקו.												ט.
לרבי יוחנן דאמר אין ממירין וחוזרין וממירין, הפריש אשם להתכפר בו, והמיר בו, והומם וחללו על אחר, מהו שיחזור וימיר? א"נ נתכפר באשם אחר, וניתק זה לעולה מהו שיחזור וימיר?	לישנא אחרינא, בעי ר' אבין: [עפ"י גרסת שימ"ק וכן להלן]											ט.
הדין קא מיבעיא ליה? קדושה אחרת באותו הגוף - לא ניבעי הומם וחללו על אחר אי גוף אחד באותה קדושה - לא ניבעי נתכפר באשם אחר	אביי:											ט.
הדא מגו חדא קא מיבעיא ליה: הומם וחללו על אחר מהו שיחזור וימיר? מי אמרינן באשם ראשון הוא דאין חוזר וממיר - אבל בגוף אחר, אע"ג דקאים באותה קדושה - חוזר וממיר, או דלמא: כל באותה קדושה אין חוזר וממיר? ואם תימצא לומר הדין גוף אחר, כיון דבאותה קדושה קאים - אין חוזר וממיר, אלא נתכפר באשם אחר וניתק זה הראשון לעולה - מהו שיחזור וימיר בו? מי אמרינן, כי אין ממיר וחוזר וממיר - הני מילי אותו הגוף באותה קדושה, אבל אותו הגוף בקדושה אחרת חוזר וממיר, או דלמא: אע"ג דקדושה אחרת היא, כיון דאותו הגוף הוא - אין חוזר וממיר?	ורבי אבין:											ט.
תיקו.												ט.
הקדש ראשון מוסיף חומש, ואין הקדש שני מוסיף חומש.	רבי יהושע בן לוי:											ט.
מאי טעמא דרבי יהושע בן לוי - אמר קרא (ויקרא כ"ז) ואם המקדיש יגאל את ביתו ויסף חמישית, מקדיש ולא המתפיש.	רב פפא:											ט.
הפריש אשם להתכפר בו, והומם וחללו על אחר והוסיף עליו חומש ונתכפר באשם אחר, וניתק זה לעולה, מהו שיוסיף עליו חומש?	בעי רבי אבין:											ט.
מאי קא מיבעיא ליה? אי שני גופין וקדושה אחת קא מיבעיא ליה - תיבעי ליה בלא נתכפר אי שתי קדושות וגוף אחד קא מיבעיא ליה - תיבעי בלא הומם	אביי:											ט.
הדא מגו חדא קמיבעיא ליה: אם תימצא לומר שני גופין וקדושה אחת לא - משום דבההיא קדושה איתוסף בה חדא זימנא חומש, שני גופין ושתי קדושות מאי?	ורבי אבין:											ט.
תיקו.												ט.
הפריש אשם להתכפר בו, והומם וחללו על אחר, והוסיף עליו חומש, א"נ נתכפר באשם אחר, וניתק זה לעולה, מהו שיוסיף עליו חומש?	לישנא אחרינא: בעי רבי אבין:											ט.
הדין קא מיבעיא ליה? אי קדושה אחרת באותו הגוף קא מיבעיא ליה - לא ניבעי הומם וחללו על אחר אי גוף אחד באותה קדושה לא ניבעי ונתכפר	אביי:											ט.
הדא מגו חדא קא מיבעי ליה הומם וחללו על אחר מהו שיוסיף עליו חומש? מי אמרינן באשם קמא הוא דאינו מוסיף, אבל בגוף אחר אע"ג דקאים באותה קדושה מוסיף חומש, או דילמא: כל באותה קדושה אינו מוסיף חומש ואם תימצא לומר הדין גוף אחר, כיון דבאותה קדושה קאים - אין מוסיף חומש אלא נתכפר באשם אחר וניתק זה הראשון לעולה מהו? כי אין מוסיף חומש הנ"מ אותו הגוף באותה קדושה, אבל אותו הגוף בקדושה אחרת - לא, או דילמא: כיון דאותו הגוף - הוא אין מוסיף חומש?	ורבי אבין:											ט.
תיקו.												ט.